

ב"ל (תל-אביב-יפו) 4109-09-11 - ערן אביטל נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 4109-09-11 - ערן אביטל נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 4109-09-11

ערן אביטל

ע"י ב"כ - עו"ד צ'פניק

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד ירושלמי

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[12.02.2013]

כב' השופטת אופירה דגן-טוכמכר

נציג ציבור (עובדים) מר מנחם ירקוני

נציג ציבור (מעבידים) גב' מיכל שמר

פסק דין

תביעה זו הוגשה נגד החלטת הנתבע מיום 2/6/11 לדחות את תביעתו של התובע להכרה באירוע מיום 5/8/10 כתאונת עבודה, כמשמעה בסעיף 79 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה 1995.

העובדות ועיקר המחלוקת שבין הצדדים:

1. התובע, יליד 1987 מנהל יחד עם אחיו עסק מסוג מאפיה.

2. אין מחלוקת כי ביום 5/8/10 התובע נפגע בתאונת דרכים שאירעה בעת שרכב על אופנועו ברחוב הרוא"ה ברמת גן. התובע נפגע בקרסול ובכף רגל שמאל, ואובחן כסובל משבר ליספרנק. הוא נזקק לטיפול רפואי והיה מוגבל בתפקודו למשך תקופה.

3. לטענת התובע, התאונה התרחשה בעת שיצא מהמאפיה על מנת לרכוש כלים חד פעמיים לעסק (שבו נמכר גם קפה). לפיכך, לדידו מדובר בתאונה שאירעה תוך כדי ועקב עיסוקו במאפיה ויש להכיר בה כתאונת עבודה.

4. לטענת הנתבעת, התובע לא הוכיח כי מדובר בתאונה שהייתה קשורה לעיסוקו במאפיה ולפיכך דין תביעתו להידחות.

הכרעה:

5. כידוע, לגבי עובד עצמאי המבקש להכיר בתאונה שאירעה לו כתאונת עבודה נפסק בעב"ל 104/99 גבריאל ברדה - המוסד לביטוח לאומי (פ"ד ל"ח, 241) כי עליו יוטל הנטל להוכיח את שני התנאים הקבועים בסעיף 79 לחוק, דהיינו, כי התאונה אירעה תוך כדי עיסוקו ועקב עיסוקו במשלח ידו.

6. נקדים ונבהיר, כי לאחר ששמענו את עדתו של התובע ועיינו במסמכים שבתיק בית הדין כמו גם בסיכומי הצדדים הגענו לכלל דעה כי התובע לא הוכיח כי תאונת הדרכים בה היה מעורב הייתה תוך כדי ועקב עיסוקו במאפיה.

7. התרשמנו כי גרסתו של התובע ביחס לנסיבות בהן היה מעורב בתאונה לא היתה עקבית ולא הייתה מפורטת כנדרש, ולכן איננה משכנעת.
8. לזכותו של התובע עומדת אמנם העובדה שהתאונה אירעה במהלך שעות העבודה הרגילות במאפיה וכן העובדה כי בעת שנבדק לראשונה בבית חולים, ביום התאונה, בשעה 12:30, הוא מסר לרופא שבדק אותו, כי התאונה אירעה במהלך יום העבודה (ר' נספח 4 לתצהיר התובע).
9. כידוע בית הדין נוהג ליחס משקל רב לרישומים הרפואיים הסמוכים ביותר למועד האירוע. זאת, בהתבסס על ההנחה, שבסמוך לקרות התאונה ימסור הנפגע את העובדות הנכונות, על-מנת לזכות בטיפול הנכון והמתאים למצבו. ואולם, בענייננו התובע מסר לרופא המטפל כי התאונה אירעה "ביום העבודה". מטבע הדברים, הוא לא פירט לאיזה צורך יצא ממקום העבודה, ולפיכך, בשים לב לכך שאין מחלוקת ביחס לעובדה שהתאונה התרחשה בשעה שהיא שעת עבודה במאפיה, אמירתו כי התאונה אירעה "ביום העבודה" היא בעלת משקל מוגבל לצורך הוכחת הקשר הסיבתי הנדרש בסעיף 79 לחוק, באשר כידוע, עצמאי יכול לצאת ממקום העבודה במהלך יום העבודה לצרכים שונים, שאינם קשורים בהכרח לביצוע העבודה.
10. בהקשר זה נבהיר, כי מרישומי המשטרה עולה כי התאונה אירעה בשעה 10:00 בבוקר. לטענת התובע בסמוך לאחר התאונה הוא נסע במונית למאפיה על מנת להשאיר בה את הקסדה, ומהמאפיה, שם פגש את אמו ואחיו, המשיך לבית החולים, והתקבל במיון בשעה 12:30. המדובר איפה בגרסה שמסר בחלוף שעותיים וחצי למן מועד התאונה לאחר שעבר במאפיה ופגש באימו ובאחיו.
11. זאת ועוד, כאשר התבקש התובע לתאר את האירוע התאונתי, הוא התקשה לספק פרטים מספקים בעניין הנסיבות שהובילו לתאונה, וכפי שיפורט להלן, גרסתו לא היתה קוהרנטית.
12. בתביעה שהוגשה על ידו ביום 21/3/11 (כחצי שנה לאחר התאונה) כתב התובע כדלקמן: "יצאתי מהעסק כדי להביא כלים לעסק ובדרך חזרה התרחשה התאונה."
13. במכתב ששלח אליו הנתבע ביום 24/3/11, התובע התבקש לפרט את טענתו ובכלל זה למסור אילו כלים יצא להביא, מאיזה ספק (כולל כתובת), לתאר את מסלול הנסיעה וכן התבקש להמציא אסמכתאות.
14. בתשובה שהעביר ב"כ התובע למל"ל הובהר כי לטענת התובע הוא יצא על מנת להביא כפיות וכוסות חד פעמיים לשימוש לקוחות העסק (בעסק נמכר גם קפה). התובע טען כי אינו זוכר מהיכן הובאו הכלים החד פעמיים, ואיננו זוכר את מסלול הנסיעה, אך ציין כי אין מדובר ברכישה מספק. (נספח 12 לתצהיר התובע).
15. ביום 4/5/11 התובע זומן למשרדי הנתבע על מנת למסור הודעה בדבר נסיבות התאונה. כאשר נשאל ביחס לנסיבות בהן יצא מהעסק, טען כי איננו זוכר לאן יצא בטרם אירעה התאונה. כאשר הוצגה לו התשובה ששלח בא כוחו, והוא התבקש לפרט היכן קנה את הכוסות טען כי איננו זוכר. המשך חקירתו של התובע התנהל כדלקמן (שורה 21 להודעה:
- ש: "אתה לא קונה את הקניות ממקום קבוע?"
- ת. "לא. לפעמים קונה לפעמים מביא לא זוכר באותו יום מאיפה הבאתי את הכוסות".
- ש: מתי יצאת מהעסק?

- ת. לא זוכר.
- ש. האם התאונה אירעה לפני איסוף הכלים או לאחר מכן?
- ת. אני לא זוכר. התאונה אירעה במרחק של מס' קטן של רחובות מהעסק, ייתכן שזה היה שהייתי בחזרה עם הכלים. ובהמשך ההודעה בשורה 38:
- ש. בדרך כלל ממי אתה קונה כלים לעסק?
- ת. אין לי משהו מסויים כל פעם מקום אחר.
- ש. אתה לא זוכר אם כבר קנית את הציוד או לא?
- ת. לא זוכר בדיוק מאיפה ומה קניתי, לפי הסבירות של המיקום תאונה זה כנראה היה בחזור לכוון העסק.
16. יאמר מיד כי אנו מתקשים לקבל את גרסתו של התובע כפי שהובאה בחקירתו. העובדה שהתובע מתקשה לזכור את מרבית הפרטים ביחס לנסיבות שלטענתו הובילו לתאונה איננה מתיישבת עם נסיון החיים, וכך גם הטענה לפיה לעסק שעיסוקו בין היתר במכירת קפה, אין ספק קבוע של כוסות חד פעמיים. זאת ועוד, התאור שמסר התובע בהודעתו, שונה מהתאור שמסר בעת שהעיד בפניו.
17. כך לדוגמא, בחקירתו במל"ל טען התובע כי הוא לא עובד עם ספק מסויים לרכישת כלים לעסק אלא רוכש כלים בכל פעם ממקום אחר (הודעת התובע שורות 22 ו-38), בניגוד לאמור בהודעתו, בעדותו בפניו התובע טען (עמ' 3 לפרוטוקול שורה 14) כי הוא עובד עם ספק קבוע בשם דורון, וכי ביום התאונה היו חסרות כוסות ולא ניתן היה להזמין מהספק הקבוע ולכן הוא נאלץ לצאת לקנות כוסות.
18. בניגוד להודעתו שבמסגרתה טען כי איננו זוכר אם הספיק לרכוש את הכוסות בטרם אירעה התאונה, בעדותו בפניו זכר התובע כי רכש כוסות בסכום נמוך (20-30 ₪) ולכן לא טרח לבקש קבלה, וכך אין בידו להציג אסמכתא לרכישה. גם בעדותו בפניו טען התובע כי איננו זוכר היכן רכש את הכוסות, והוא אפילו לא יכול לומר באיזה רחוב הייתה החנות בה נרכשו הכוסות.
19. אנו מתקשים ליתן אמון בעדותו של התובע. נדגיש כי התובע נפגע באזור כף הרגל בלבד. התובע לא ספג פגיעת ראש, ולא התלונן על אבדן זיכרון. על אף האמור, התובע מתקשה לספק פרטים פשוטים ביחס לנסיבות שסבבו את התאונה, והגרסאות שמסר ביחס למקום בו הוא נוהג לרכוש כוסות למאפיה נמצאו כסותרות (ראה לעיל).
20. על רקע הקושי שמעוררים החללים בגרסת התובע, הדעת נותנת כי בהעדר ראיות אובייקטיביות לרכישה הנטענת, וכאשר התובע לא יכול להצביע על המקום בו רכש את הכוסות, התובע יזמן לעדות את אחיו או את הפועל שעובד עימם בעסק, על מנת שיעידו על הנסיבות בהן נדרש התובע לצאת מהמאפיה על מנת לקנות כוסות, אלא שהתובע בחר שלא לזמן מי מעובדי המאפיה לעדות מטעמו, ועניין זה פועל לחובתו.
21. לנוכח כל האמור לעיל, לא השתכנענו כי התאונה אירעה בעת שהתובע יצא לקנות כוסות עבור העסק, ואין בידינו להסיק כי התאונה אירעה תוך ועקב עבודתו במאפיה.
- כללו של דבר
22. מהטעמים שפורטו לעיל החלטנו לדחות את התביעה.
23. כמקובל בתיקים מסוג זה אין צו להוצאות.
24. פסק דין זה ניתן לערעור בזכות. הודעת ערעור ניתן להגיש לבית הדין לעבודה בתוך 30 יום מיום המצאת פסק הדין לצדדים.
- ניתן היום, ב אדר תשע"ג, (12 פברואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.